

LỄ THẬT VỀ ĐỨC TIN

Bài 31 - Đức tin quản lý các thứ ơn của Đức Chúa Trời ban cho như thế nào?

Phần 9 - Linh hồn người tin Chúa phải gia thêm mọi sự thuộc về bổn tánh của Đức Chúa Trời.

Trong cuộc sống của loài người xác thịt, người ta luôn hành động để gia thêm của cải vật chất, cùng mọi sự thuộc về danh giá, về danh dự, danh tiếng cho dòng họ và cho chính mình, thông qua thành quả công lao mà người ta đã bỏ ra để tạo nên các loại sản phẩm được bán ra thị trường, thì chính chất lượng của các sản phẩm đó sẽ quyết định mức độ danh tiếng, danh dự cho những người đã tạo nên các phẩm đó. Để có được sự uy tín về danh tiếng, danh dự đó, thì không phải chỉ là vấn đề thời gian, hay là công khó mà người ta đã phải bỏ ra để tạo nên được, mà chính bổn tánh của người ta quyết định, vì bổn tánh của mỗi người giống như gốc của cây, còn các sản phẩm mà người ấy đã tạo nên đó là bông trái của gốc cây đó vậy.

Châm ngôn 20:11: Công việc con trẻ làm, hoặc trong sạch hoặc chánh đáng, cũng đều tỏ bổn tánh nó ra.

Nhưng trong cuộc sống thuộc linh của những người tin Chúa, thì ít người nghĩ đến việc làm thế nào để làm vinh hiển Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên muôn vật, mà trong muôn vật đó có loài người, là loài được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời, được dựng nên theo tiêu chuẩn của ảnh tượng Ngài, nghĩa là được tạo nên bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là bổn tánh của Đức Chúa Trời.

Phần nhiều người đã tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, để linh hồn mình được cứu chuộc khỏi sự chết đời đời, vì người ta được dạy dỗ rằng, Đức Chúa Trời là sự yêu thương, nên Ngài đã ban Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để cứu chuộc những người nào sẽ tin đến Danh Ngài và người ta thuộc lòng các lời đó và in trí rằng, linh hồn mình đã được cứu chuộc.

Giăng 3:16-18: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời.

Hầu như các chương trình truyền giảng Tin-Lành, người ta đều giảng các Lời trên, nhưng họ lại không dạy cho người mới tin nhận Chúa đó biết trách nhiệm mình phải làm theo mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho linh hồn họ được hưởng sự yêu thương của Đức Chúa Trời, là phần đã chép tiếp các câu trên.

Giăng 3:19-21: Và, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Chữ **sự sáng** - the light^{G5457} chép trong các câu trên, đó là chữ φως - phos, số 5457 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự sáng, sự chiếu sáng, sự soi sáng, sự tỏ sáng, sự quang minh, sự biểu lộ, sự biểu thị, sự tỏ ra;*

Chữ **công việc-deeds**^{G2041} chép trong câu 20 trên, đó là chữ ἔργον - ergon, số 2041 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *các công việc, hành động, hành vi, việc làm, nghề nghiệp, lao động, đồ làm ra, sản phẩm làm ra;*

Chữ **trách móc** - be reproved^{G1651} chép trong câu 20 trên, đó là chữ ἐλέγχω - elegcho, số 1651 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *bị quả trách, bị bác bỏ, bị khiển trách, bị kết án, sự cảnh cáo, sự khuyên răn, sự nhắc nhở, sự chỉ cho biết điều sai lầm, làm cho nhận thức thấy tội lỗi;*

Trong thực tế, khi một người mới tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì điều đó chỉ là sự suy tính theo khả năng phân biệt điều thiện và điều ác đã có trong xác thịt loài người, chứ không phải bởi quyết định của linh hồn những người đó, vì linh hồn những người đó vẫn đang ngồi ở trong bóng của sự chết mà quyền lực của ma quỷ vẫn còn ẩn náu trong xác thịt của họ và chính quyền lực đó sẽ ngăn trở người đó đến với sự sáng, là Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Điều này không phải chỉ xảy đến với những người mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ, mà ngay cả trong hàng ngũ những người mang danh là người hầu việc Chúa, là những người mà linh hồn chưa được tái sanh, chưa được phục hồi sự sống theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời. Linh hồn những người đó chưa được phục hồi thân phận mình là con của Đức Chúa Trời. Khi nói đến điều này, quyền lực của ma quỷ sẽ khiến những người như vậy nổi giận, để bênh vực mình rằng, "*không lẽ tôi là người hầu việc Chúa mà lại còn có ma*

quỷ ẩn náu ở trong tôi sao”? Khi có sự trở dậy như vậy từ trong lòng của người nào, thì đó là dấu hiệu quyền lực ma quỷ đang ở trong xác thịt của người đó, còn đối với linh hồn những người thật sự được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho để làm tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, thì sẽ không có thứ tiếng nói ấy ở trong người, vì linh hồn người đó đã ở trong sự sáng của Đức Chúa Jêsus Christ và Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ làm chứng cho người ấy là tôi tớ của Ngài.

Bất cứ tại nơi nào, hoàn cảnh thế nào, mà Lẽ thật, là sự sáng thật của Đức Chúa Trời được bày tỏ ra, được công bố ra, thì tại đó sẽ có những sự chống đối trở dậy để che đậy tội lỗi, che đậy điều ác, là những sự nghịch lại bổn tánh của Đức Chúa Trời, mà bổn tánh của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Lẽ thật, như Lời Chúa đã chép.

Rô-ma 1:16-32: **Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-réc (Hy-lạp); vì trong Tin Lành này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi đức tin. Vả, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi sự không công bình của những người dùng sự không công bình mà bắt hiệp lẽ thật. Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời đã tỏ điều đó cho họ rồi, bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bổn tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài. Cho nên họ không thể chữa mình được, vì họ đã biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng Danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm. Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên điên dại; họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời không hề hư nát lấy hình tượng của loài người hay hư nát, hoặc của điều, thú, côn trùng. Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm nhục thân thể mình nữa, vì họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời! A-men. Ấy vì cơ đó mà Đức Chúa Trời đã phó họ cho sự tình dục xấu hổ; vì trong vòng họ, những người đàn bà đã đổi cách dùng tự nhiên ra cách khác nghịch với tánh tự nhiên. Những người đàn ông cũng vậy, bỏ cách dùng tự nhiên của người đàn bà mà un dốt tình dục người này với kẻ kia, đàn ông cùng đàn ông phạm sự xấu hổ, và chính mình họ phải chịu báo ứng xứng với điều lầm lỗi của mình. Tại họ không lo nhìn biết Đức Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã phó họ theo lòng hư xấu, phạm những sự chẳng xứng đáng. Họ đẩy đẩy mọi sự không công bình, độc ác, tham lam, hung dữ; chan chứa những điều ghen ghét, giết người, cãi lẫy, dối trá, giận dữ; hay mách, gièm chê, chẳng tin kính, xúc phạm, kiêu ngạo, khoe khoang, khôn khéo về sự làm dữ, không vâng lời cha mẹ; đại dốt, trái lời giao ước, không có tình nghĩa tự nhiên, không có lòng thương xót. Dầu họ biết mạng lệnh Đức Chúa Trời tỏ ra những người phạm các tội dường ấy là đáng chết, thế mà chẳng những họ tự làm thôi đâu, lại còn ứng thuận cho kẻ khác phạm các điều ấy nữa.**

Người tin Chúa phải nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời, mà chính mỗi người tin Chúa phải sống công bình với Đức Chúa Trời, nghĩa là người tin Chúa phải biết trách nhiệm của mình là con trai của Đức Chúa Trời, mà tự mỗi người không thể khiến linh hồn mình được trở nên giống như Đức Chúa Trời, nhưng chính Đức Chúa Trời sẽ làm trọn công việc này cho những người nào vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, cũng như nhánh nho khi đã được ghép vào gốc nho thật, thì phải bám chặt vào gốc nho đó, vì chính huyết của gốc nho đó sẽ nuôi dưỡng các nhánh nho và khiến các nhánh nho đó được kết nhiều quả vậy.

Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời, sẽ hành động qua Lời của Ngài, khiến cho linh hồn của chúng ta được gia thêm mọi sự thuộc về tiêu chuẩn của con cái Đức Chúa Trời. Công việc của quyền phép đó chính là Nước Đức Chúa Trời hành động trong lòng, trong linh hồn của người tin Chúa, như Chúa Jêsus đã phán:

Mác 4:26-29: **Ngài lại phán rằng: Nước Đức Chúa Trời cũng như một người vãi giống xuống đất; người ngủ hay dậy, đêm và ngày, giống cứ nảy chồi mọc lên, mà người không biết thế nào. Vì đất tự sanh ra hoa lợi: ban đầu là cây, kế đến bông, đoạn bông kết thành hạt. Khi hạt đã chín, người ta liền tra lưỡi hái vào, vì mùa gặt đã đến.**

Nước Đức Chúa Trời là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, sẽ hành động khiến cho linh hồn người tin Chúa được sanh bông trái, nếu người ấy noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật.

2 Phi-e-rơ 1:1-9: Si-môn Phi-e-rơ, làm tôi tớ và sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, gửi cho những kẻ cậy sự công bình của Đức Chúa Trời chúng ta và của Cứu Chúa là Đức Chúa Jê-sus Christ, đã lãnh phần đức tin đồng quý báu như của chúng tôi: nguyên xin ân điển và sự bình an được gia thêm cho anh em bởi sự nhận biết Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jê-sus, là Chúa chúng ta! Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin kính, khiến chúng ta biết Đáng lấy vinh hiển và nhân đức mà gọi chúng ta, và bởi vinh hiển nhân đức ấy, Ngài lại ban Lời hứa rất quý rất lớn cho chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến, mà trở nên người dự phần bốn tánh Đức Chúa Trời. Vậy nên, về phần anh em, phải gắng hết sức thêm cho đức tin mình sự nhân đức, thêm cho nhân đức sự học thức, thêm cho học thức sự tiết độ, thêm cho tiết độ sự nhịn nhục, thêm cho nhịn nhục sự tin kính, thêm cho tin kính tình yêu thương anh em, thêm cho tình yêu thương anh em lòng yêu mến. Vì nếu các điều đó có đủ trong anh em và đầy dẫy nữa, thì ắt chẳng để cho anh em ở đứng hoặc không kết quả trong sự nhận biết Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta đâu. Nhưng ai thiếu những điều đó, thì thành ra người cận thị, người mù; quên hẳn sự làm sạch tội mình ngày trước.

Trong tất cả các loài cây mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tạo nên và ban cho loài người để gieo, trồng làm lương thực nuôi sống thân thể mình, đều có các mùa nhất định cho mỗi loài. Trong các loài cây đó có cây nho, được Đức Chúa Jê-sus Christ dùng để làm ví dụ về chính Ngài, là Lời Đức Chúa Trời, cùng là nói về Danh Ngài, mà ý nghĩa của chữ **Danh** - **The name**^{G3686}, đó là “*uy quyền, bốn tánh, thanh danh, sự tôn trọng*”.

Giăng 15:1-11: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Khi nói đến các điều răn, người ta sẽ nghĩ đến mười điều răn mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, qua dân Y-sơ-ra-ên! Nhưng trong thực tế, thì hết thảy các Lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán ra khỏi miệng Ngài và tỏ cho Môi-se chép xuống để dạy dỗ tuyển dân của Ngài, tức là cho hết thảy mọi người nào sẽ tin đến Danh Ngài, thì các Lời đó đều là điều răn, là sự dạy dỗ, là sự khuyên nhủ, để dắt dẫn linh hồn người ta ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Đức Chúa Trời. Bất kỳ người nào coi thường, không tôn trọng Lời Đức Chúa Trời, thì ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi người đó sẽ không được thấp sáng, đồng nghĩa với việc linh hồn đó sẽ hư mất đời đời khi thân thể xác thịt của người đó chết.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán rõ về Lẽ thật này như sau:

Ê-sai 55:1-13: Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe Ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng Ta; hãy nghe Ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nay, Ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì cơ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đáng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đáng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha

thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống ruộng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán các Lời trên, vì Ngài đã thấy dân Y-sơ-ra-ên không tin vào quyền phép của các Lời mà Ngài đã ban cho họ, rằng: “*Nếu người nào làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, thì linh hồn người đó sẽ được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời tùy theo các Lời mà người ấy đã tin cậy và tuân theo*”, mà các Lời mà Đức Giê-Hô-Va đã phán đó, đã được chép trong sách Sáng thế ký.

Chúng ta đang học Lẽ thật về đức tin và đức tin phải quản trị những sự ban cho của Đức Chúa Trời như thế nào cho sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn mình, mà các Lẽ thật đó đã được chép trong sách Sáng thế ký, nhưng loài người xác thịt không thể nhận biết được những sự mầu nhiệm đó, vì Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: “*Nếu các người yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người.*” (Giăng 14:15-17)

Giăng 16:12-15: Ta còn có nhiều chuyện nói với các người nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các người. Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các người vậy.

Bây giờ chúng ta tiếp tục noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật, để nhận biết ý nghĩa mầu nhiệm về việc Ra-chên, con nhỏ của La-ban, đã sanh con trai đầu tiên của mình cho Gia-cốp, và con trai đó là con trai thứ mười một của Gia-cốp, được Ra-chên đặt tên là Giô-sép.

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Trong các bài mà chúng ta đã học về *Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời*, cùng các bài *Lẽ thật về đức tin*, Đức Thánh-Linh đã tỏ cho chúng ta biết những sự mầu nhiệm về Lê-a, con lớn của La-ban, là bóng về Lê thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Còn Ra-chên, con nhỏ của La-ban, là bóng về Luật pháp dành cho loài người sống trên đất này, đã được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh. Gia-cốp là bóng về linh hồn của những người tin Chúa có lòng khao khát được hưởng quyền làm con kế tự cha mình, còn Ê-sau, anh của Gia-cốp, là bóng về những người mang danh là người tin Chúa, thích sống theo ý muốn của xác thịt mình, nhưng lại coi thường quyền kế tự cha mình, tức là quyền con trưởng.

Trước khi được gặp La-ban, Gia-cốp đã gặp Ra-chên, (*con nhỏ của La-ban*), tại nơi giếng nước thì người đã đem lòng yêu mến Ra-chên vì vẻ đẹp của nàng, mà vẻ đẹp đó là bóng về sự mọi người tin Chúa đều thấy được và hiểu được ý nghĩa của Lời Chúa chép thành văn tự trong Kinh-Thánh. Khi La-ban (là bóng về Đức Thánh-Linh) nghe tin Gia-cốp, là con trai của em gái mình (là Rê-be-ca) đến, thì La-ban chạy đến trước mặt người, ôm choàng lấy mà hôn, rồi mời vào nhà. Gia-cốp thuật lại cho La-ban nghe các việc đã xảy qua. La-ban bèn đáp rằng: Thật vậy, cháu là cốt nhục của cậu; rồi Gia-cốp ở một tháng cùng cậu.

Khi Gia-cốp đã sống với La-ban một tháng, thì La-ban đã hỏi Gia-cốp muốn được hưởng công giá thể nào đối với thời gian người đã giúp việc cho La-ban, nghĩa là khi người tin Chúa tập tành noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, thì lòng của những người đó sẽ nghĩ gì về phần thưởng mà mình sẽ nhận được.

Sáng thế ký 29:14-15: La-ban bèn đáp rằng: Thật vậy, cháu là cốt nhục của cậu; rồi Gia-cốp ở một tháng cùng cậu. Đoạn, La-ban nói cùng Gia-cốp rằng: vì cơ cháu là bà con của cậu, cháu giúp công không cho cậu thôi sao? Tiền công bao nhiêu hãy nói cho cậu biết.

Chữ **tháng** - month^{H2320} chép trong câu 14 trên, đó là chữ **חֹדֶשׁ** - chodesh, số 2320 ra từ chữ **חֹדֶשׁ** - chadash, số 2318 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **mặt trăng mới, được trở nên mới, được làm mới lại, được sửa chữa, làm nên mới, đổi mới bản thân;**

Chữ **tiền công** - wages^{H4909} chép trong câu 15 trên, đó là chữ **מַשְׂכָּרְתָּ** - maskoreth, số 4909 ra từ chữ **שָׂכַר** - sakar, số 7936 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **phần thưởng, tiền công, sự trả công;**

Khi được La-ban hỏi về công giá, Gia-cốp đã vì **yêu Ra-chên nên nói rằng: Vì nàng Ra-chên, con út cậu, tôi sẽ giúp việc trong bảy năm.**(Sáng thế ký 29:18).

Chúng ta đã biết hết thấy các Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh đều là thần linh và sự sống, nghĩa là các Lời đã chép thành văn tự trong Kinh-Thánh mà người ta có thể đọc được đó, đều làm chứng cho Lẽ thật, nghĩa là các lời văn tự đó là bóng cho những sự sẽ chỉ được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh mà thôi, còn những sự chúng ta đã thấy đó, sẽ qua đi, nhưng những sự mà các Lời văn tự làm chứng cho đó là hằng còn đến muôn đời. Những sự hằng còn đến muôn đời đó là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, có quyền phép khiến cho linh hồn người nào sở hữu các Lời đó mà được sự sống lại và được sự sống đời đời.

Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giấu những sự mâu nhiệm thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời đó khỏi khả năng nhìn của con mắt của loài người xác thịt, ấy là để tìm kiếm trong loài người, linh hồn nào con nhận biết thân phận mình là con trai của Đức Chúa Trời, mà hết lòng tìm kiếm những sự thuộc về sự sống mình trong các Lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người. Nhưng Đức Giê-Hô-Va đã không tìm được một ai, dù hết thấy loài người đều ra từ Đức Chúa Trời và bởi hơi thở của Ngài mà được dựng nên.

Sự thật này đúng với hết thấy mọi người tin Chúa, vì người ta đã nghĩ rằng, khi người ta trung tín trong sự yêu mến Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, mà sự yêu mến đó là người ta tự định ra khi người ta thuộc Kinh-Thánh và có thể nói về Lời Chúa bất cứ lúc nào, ở đâu! Nhưng những sự mà người ta cho rằng mình đã yêu mến đó, lại không thể khiến cho linh hồn người ta được sự sống lại, vì Lời Chúa chép thành văn tự trong Kinh-Thánh đó, là con đường, như thầy giáo dạy dẫn người tin Chúa đến với Đấng Christ. Đấng Christ là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, mà Y-sơ-ra-ên đây không nói về dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt, nhưng nói về ý nghĩa của chữ Y-sơ-ra-ên, đó là một dân thánh, một nước thầy tế lễ, là dân thuộc về Đức Chúa Trời, vì chữ Y-sơ-ra-ên trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là: **“Người quyền phép của con vua, người sẽ được cai trị như vua”**. Luật pháp văn tự không thể khiến cho linh hồn người ta được nên thánh, vì Luật pháp chỉ cho người ta biết tội lỗi, mà tự Luật pháp ấy không thể khiến cho người ta được sự sạch tội lỗi, mà chính linh hồn của người tin Chúa phải đối diện với Luật pháp đó và người ta phải chứng minh rằng mình **tin** Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời, là Đấng cứu chuộc loài người. Sự **tin** như vậy không có nghĩa là người đó sẽ tự động nhận được giá cứu chuộc sự sống của linh hồn mình, mà chính hành động của sự **tin** đó sẽ quyết định linh hồn người đó có được cứu rỗi hay không. Đức Chúa Jêsus đã phán về Lẽ thật này như sau:

Ma-thi-ơ 7:21-27: Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân Danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân Danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân Danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi Ta! Vậy, kẻ nào nghe và làm theo Lời Ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên hòn đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. Kẻ nào nghe Lời Ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người dại cất nhà mình trên đất cát. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người với mục đích tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nên Ngài đã cho phép mọi sự được xảy ra trong sự mưu luận của Ngài và Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho Môi-se biết những sự đã xảy ra từ khi chưa có một vì sáng nào có ở trong khoảng không trên trời, cùng những sự mà không có một thiên sứ nào được biết đến và Môi-se phải chép xuống những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra đó, để ban cho loài người hầu cho trong loài người, người nào tiếp nhận vâng giữ lấy và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, mà được sự sống lại và được sự sống đời đời.

Chính Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên muôn vật theo ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha mà các công việc của Ngài đã được chép trong sách Sáng thế ký đó, gọi những sự đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên đó là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, là

sự vinh hiển của Lời Đức Chúa Trời, là Đá góc quý báu, là Đá đã chọn lựa, là Nền bền vững.

Nếu người tin Chúa mà không hiểu được những sự mầu nhiệm của những sự đã được chép trong sách Sáng thế ký, thì người ấy không thể làm được công việc của kẻ truyền giải, người ấy không phải là người truyền giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, vì linh hồn người ấy chưa được phục hồi sự sống và chưa được vào Nước Đức Chúa Trời, nên người ấy không thể làm chứng về Nước Đức Chúa Trời được.

Trước khi sáng thế, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định những người được Ngài chọn làm môn đồ cho Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, để qua những người đó mà Đức Thánh-Linh (Thần của Đức Giê-Hô-Va) sẽ dùng để lập và gây dựng Hội-Thánh của Ngài trên đất này. Như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán Ngài sẽ lập Hội-Thánh Ngài, tức là Hội-Thánh của Đức Chúa Trời trên Đá góc quý báu, là Nền bền vững, là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là các Lời được chép trong năm sách được gọi là sách của Môi-se, trong năm sách đó có sách Sáng thế ký, là sách đầu tiên và cũng là sách cuối cùng, vì không có một sách nào có thể thay thế hay là vượt qua được chân giá trị của những sự đã chép trong cuốn sách đó làm chứng cho kế hoạch cứu chuộc loài người của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Gia-cốp là bóng về những người tin Chúa, muốn được hưởng quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, đã nghe theo Lời của Đức Chúa Trời được giảng dạy trong các Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà Rê-be-ca, vợ của Y-sác, mẹ của Ê-sau và Gia-cốp đó là bóng. Gia-cốp đã nghe theo lời dạy của mẹ mình và khi đã được cha mình, là Y-sác chúc phước cho, thì người liền đi đến với La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh-Linh. Trong đêm đó, Gia-cốp phải nghỉ lại giữa nơi đồng vắng, người đã lấy một hòn đá để kê đầu mình mà ngủ, đó là bóng về linh hồn của người tin Chúa phải trải qua những sự thử thách khi còn sống trong thế gian này, mà ban đêm đó là bóng sự tối tăm bao trùm thế gian này và cũng là bóng về lẽ vượt qua thuộc linh của mỗi linh hồn người tin Chúa phải trải qua. Nếu linh hồn người tin Chúa biết trông cậy vào quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, như người ta cần có chiếc gối kê đầu mình khi nằm ngủ cho được yên giấc, thì việc Gia-cốp đã lấy một hòn đá làm gối kê đầu mình để ngủ đêm nơi đồng vắng đó là bóng về sự người tin Chúa lấy Lời của Đức Chúa Trời để nâng đỡ linh hồn mình. Bấy giờ, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng nhìn biết tấm lòng của người đó và Ngài sẽ lập giao ước với người đó, như Ngài đã lập với Gia-cốp vậy.

Sáng thế ký 28:10-15: Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran, tới một chỗ kia, mặt trời đã khuất, thì qua đêm tại đó. Người lấy một hòn đá làm gối đầu, và nằm ngủ tại đó; bèn chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó. Này, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước. Này, Ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng ngươi.

Điều quan trọng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn mọi người tin Chúa phải biết, đó là việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập Giao-ước với Gia-cốp đó cũng là điều Đức Giê-Hô-Va sẽ lập với hết thảy những linh hồn nào như Gia-cốp, là sự vâng lời và lòng khao khát được hưởng quyền kế tự cha mình, là bóng về sự được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời.

Giao-ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với Gia-cốp đó là: “**Này, Ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng ngươi.**” (Sáng thế ký 28:15)

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Thành Tín, Ngài đã lập Giao-ước với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp và Ngài cũng sẽ tiếp tục làm thành Giao-ước mà Ngài đã lập Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, vì trong Đức Chúa Jêsus Christ mà chúng ta được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, nghĩa là dòng dõi của đức tin.

Ga-la-ti 3:26-29: Vì chưng anh em bởi tin Đức Chúa Jêsus Christ, nên hết thảy đều là con trai của Đức Chúa Trời. Vả, anh em thảy đều chịu phép báp tem trong Đấng Christ, đều mặc lấy Đấng Christ vậy. Tại đây không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gờ-réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự chủ; không còn đàn ông hoặc đàn bà; vì trong Đức Chúa Jêsus Christ, anh em thảy đều làm một. Lại nếu anh em thuộc về Đấng Christ, thì anh em là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là kẻ kế tự theo Lời hứa.

Khi Gia-cốp chấp nhận giúp việc La-ban bảy năm để được cưới Ra-chên làm vợ, điều đó là bóng về một

thực tế là thời kỳ sau rốt này, người ta đã cho rằng, nếu họ trung tín thờ phượng Đức Chúa Trời, mà thời gian bảy năm mà Gia-cốp đã chọn đó, là một thời gian mà người ta đã định rằng, khi người ta có một thời gian để học và suy gẫm Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh (mà Ra-chên là bóng), thì người ta sẽ hiểu được, sẽ sở hữu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và như vậy người ta sẽ được trở nên dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời!

Người ta đã lập ra các trường gọi là trường Kinh-Thánh, hoặc Thánh Kinh thần học viện, để tại nơi đó, người ta có thể tạo nên những người giảng Tin-Lành để đem sự cứu rỗi muôn dân!

Nếu các trường đó được lập nên để giúp cho mọi người tin Chúa có điều kiện, có thời gian để chuyên tâm học cho được hiểu biết ý nghĩa của Lời Chúa được chép trong văn tự, hầu cho người ta cẩn thận làm theo mọi điều chép ở trong Kinh-Thánh, thì chắc chắn sẽ được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban phước cho. Thế nhưng người ta đã vượt quá giới hạn của mình, khi người ta nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà tấn phong những người do họ đào tạo đó làm chức vụ, mà chỉ có Thánh-Linh của Đấng Christ, Ngài là Thần của Đức Giê-Hô-Va mới có quyền tấn phong, có quyền phong tặng cho những người đã được Ngài chỉ định từ trước khi sáng thế mà thôi. (Dân số ký 18:7; Ê-phê-sô 1:13-14).

Chúng ta hãy xem Lời Chúa trong Kinh-Thánh đã chép gì về điều này: **“Có một con đường coi đường chánh đáng cho loài người; Nhưng cuối cùng nó thành ra cái nẻo sự chết.”** (Châm ngôn 14:12; 16:25)

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không cần loài người hay chết giúp đỡ Ngài và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ không nhường sự vinh hiển Ngài cho bất cứ một thần nào khác, vì Ngài là Đấng toàn năng.

Ê-sai 48:10-22: **Này, Ta luyện người, nhưng không phải như luyện bạc; Ta đã thử người trong lò hoạn nạn. Ấy là vì Ta, vì một mình Ta, mà Ta sẽ làm điều đó; vì Ta há để nhục Danh Ta sao? Ta sẽ chẳng nhường sự vinh hiển Ta cho thần nào khác. Hỡi Gia-cốp, và người, Y-sơ-ra-ên Ta đã gọi, hãy nghe Lời Ta: Ta là Đấng đó; Ta là đầu tiên và cũng là cuối cùng. Tay Ta đã lập nền đất, tay hữu Ta đã giương các tầng trời; Ta gọi đến, trời đất đều đứng lên. Các người hãy nhóm lại hết thảy, và hãy nghe: Trong vòng họ có ai đã rao ra những sự này không? Người mà Đức Giê-hô-va yêu, sẽ làm điều đẹp ý Ngài nghịch cùng Ba-by-lôn, và cánh tay người sẽ giá lên nghịch cùng người Canh-đê. Ta, chính Ta đã phán, và đã gọi người; Ta đã khiến người đến, người sẽ làm thành vượng đường lối mình. Các người hãy đến gần Ta, và nghe điều này: Từ lúc ban đầu Ta chưa từng nói cách kín giấu. Vừa lúc có sự ấy, Ta đã ở đó rồi. Vả, bây giờ, Chúa Giê-hô-va, và Thần của Ngài, sai Ta đến. Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Ta là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời người, là Đấng dạy cho người được ích, và dắt người trong con đường người phải đi. Than ôi! ước gì người đã để ý đến các điều răn Ta! thì sự bình an người như sông, và sự công bình người như sóng biển, dòng dõi người như cát, hoa trái của ruột già người như sắn, danh người chẳng bị diệt bị xóa trước mặt Ta. Hãy ra khỏi Ba-by-lôn! Hãy tránh xa người Canh-đê! Hãy cất tiếng reo vui mà rao tin này, tuyên bố và truyền ra cho đến nơi cuối cùng đất! Hãy rằng: Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, là tôi tớ Ngài. Khi Ngài dẫn họ đi ngang qua sa mạc thì họ không khát, vì Ngài đã khiến nước từ vàng đá chảy ra cho họ; đập bể vàng đá, thì nước văng ra. Những người ác chẳng hưởng sự bình an bao giờ, Đức Giê-hô-va phán vậy.**

Để có được một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho mình, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng đã làm thành công việc của Ngài trước khi chưa có một nào trong các ngày ấy, vì Ngài biết sự cuối cùng ngay từ lúc ban đầu, khi Ngài phán thì vật liền có, Ngài biểu thì vật bèn đứng vững bền. Ngài đâu có cần sự giúp đỡ của loài người xác thịt hay chết để khiến công việc Ngài nhờ đó mà được hoàn thành!

Trong tất cả mọi sự, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ dùng tiếng phán của Ngài để tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật. duy trì sự sống cho muôn vật và cai trị muôn vật, chứ không phải như loài người xác thịt cần phải dùng các chi thể của xác thịt mình để làm mọi công việc.

Kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va đã được làm xong rồi, vì có chép rằng: **“Vậy, đang khi còn có Lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kéo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những Lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận Lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là Lời thề Ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc**

Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thư của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay,” như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. Và, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì Lời của Đức Chúa Trời là Lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thảy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ đạo chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bền có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.” (Hê-bơ-rơ 4:1-16)

Chữ tin được nhắc nhiều lần trong đoạn Kinh-Thánh trên, là nói về *sự tin cậy* và *sự vâng phục trong sự hiểu biết* về quyền tể trị của Giê-hô-va Đức Chúa Trời trong mọi sự. Giê-hô-va Đức Chúa Trời không cho phép loài người xác thịt can thiệp vào công việc của Ngài, vì quyền phép của Giê-hô-va Đức Chúa Trời được tỏ ra qua Lời hằng sống của Ngài: “**Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bền là bởi Thần Ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.**” (Xa-cha-ri 4:6b).

Người tin Chúa phải có đức tin nơi Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời, mà Danh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời được tỏ ra qua quyền phép của các Lời đã được phán ra khỏi miệng Ngài. Chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ làm thành công việc của Ngài, dù có đến hàng tỷ tỷ người cùng muôn vật, thì Lời của Đức Chúa Trời cũng cai trị hết thảy và không có một sự gì có thể giấu khỏi sự tri thức của Đức Chúa Trời. Điều cần nhất và trước hết trong mọi sự mà loài người phải biết và tuân theo, đó là phải vâng theo tiếng phán của Đức Giê-hô-va.

Tự Gia-cốp không thể làm được một công việc nào ngoài sự vâng lời và trung tín làm theo giao ước mà người đã lập với La-ban. Chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên mọi sự và Ngài ở trong mọi sự cho hết thảy các tạo vật mà Ngài đã tạo nên và có.

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán với Gia-cốp tại nơi đồng vắng trong đêm người ngủ tại Lu-xơ, Ngài đã tỏ cho Gia-cốp biết Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, là Đức Chúa Trời của Y-sác, ấy là để Gia-cốp nhận biết Ngài là Đức Chúa Trời thành tín, vì điều chi Ngài đã phán, thì Ngài có quyền làm cho trọn.

Sáng thế ký 12:1-4: Và, Đức Giê-hô-va có phán cùng Áp-ram rằng: Người hãy ra khỏi quê hương, vòng bà con và nhà cha người, mà đi đến xứ Ta sẽ chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn; Ta sẽ ban phước cho người, cùng làm nổi danh người, và người sẽ thành một nguồn phước. Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người; và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước. Rồi Áp-ram đi, theo như Lời Đức Giê-hô-va đã phán dạy; Lót đồng đi với người. Khi Áp-ram ra khỏi Cha-ran, tuổi người được bảy mươi lăm.

Sáng thế ký 26:1-6: Trừ cơn đói kém thứ nhất trong đời Áp-ra-ham, bảy giờ tại xứ lại có một lần nữa. Y-sác bèn đi đến A-bi-mê-léc, vua Phi-li-tin, tại Ghê-ra. Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Chớ xuống xứ Ê-díp-tô; hãy ở lại xứ mà Ta sẽ chỉ cho. Hãy ngụ trong xứ này, Ta sẽ ở cùng người và ban phước cho người; vì Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người các xứ này và Ta sẽ làm thành Lời Ta đã thề cùng Áp-ra-ham, cha người. Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, sẽ cho họ các xứ này; hết thảy dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước; vì Áp-ra-ham đã vâng Lời Ta và đã giữ điều Ta phán dạy, lệnh, luật và lệ của Ta. Vậy, Y-sác ở tại Ghê-ra.

Kể từ khi Gia-cốp còn ở trong bụng mẹ, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã định số phận cho người và chính Ngài đã làm thành điều Ngài đã định đó và Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn hết thảy những người nào muốn được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Ngài, hãy tin cậy nơi Danh Ngài và hãy dâng sự vinh hiển cho Danh Ngài, qua việc vâng phục hoàn toàn các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài. Bảy giờ, quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ biến đổi linh hồn người ấy trở nên người mới, là người được dựng nên theo ảnh tượng Ngài.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã từng bước khiến cho Gia-cốp sở hữu được những người vợ, để qua những người vợ đó mà Gia-cốp sanh được mười hai con trai và một con gái, là điều mà tự Gia-cốp chẳng có thể nào làm được, như La-ban đã nói với Gia-cốp trong ngày người muốn trở về nhà cha mình, về những sự mà Gia-cốp cho là mình có được đó, đều là của La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh-Linh.

Sáng thế ký 31:43: La-ban đáp cùng Gia-cốp mà rằng: Các đứa gái này là con của cậu; các đứa trẻ này là trẻ của cậu; các bầy súc vật tức là bầy của cậu, và các vật chi cháu thấy được tức của cậu hết; ngày nay cậu sẽ làm chi được cùng các con gái hai là các cháu cậu đó?

Từng bước một khi linh hồn của người tin Chúa trung tín noi theo Đức Thánh-Linh, vâng phục hoàn toàn vào các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, như nhánh nho cứ bám chặt vào gốc nho vậy, thì chính huyết nho, là nhựa sống của gốc nho sẽ nuôi dưỡng và khiến cho nhánh nho đó ra trái cho gốc nho vậy.

Chúng ta cùng trở lại với sự Ra-chên sanh cho Gia-cốp một con trai và người đặt tên con trai đó là Giô-sép.

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Bản King James version chép: ²² And God^{H430} remembered^{H2142} Rachel^{H7354}, and God^{H430} hearkened^{H8085} to her, and opened^{H6605} her womb^{H7358}. ²³ And she conceived^{H2029}, and bare^{H3205} a son^{H1121}; and said^{H559}, God^{H430} hath taken^{H622} away my reproach^{H2781}: ²⁴ And she called^{H7121} his name^{H8034} Joseph^{H3130}; and said^{H559}, The LORD^{H3068} shall add^{H3254} to me another^{H312} son^{H1121}.

Nguyên văn của ba câu trên, đó là: *Đức Chúa Trời nhớ lại (tiêu chuẩn, mục đích, mục tiêu) của Ra-chên và Đức Chúa Trời đã lắng nghe và chấp nhận lời cầu xin của nàng mà mở tử cung của Ra-chên. Nàng thọ thai và sanh một con trai, và nói rằng: Đức Chúa Trời đã loại bỏ hết mọi sự sỉ nhục của tôi, và nàng đặt tên con trai đó là Giô-sép và nói rằng: Đức Giê-hô-va sẽ thêm cho tôi một con trai nữa.*

Chữ **sanh - bare**^{H3205} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **בָּרָא** - **yalad**, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *mang, vắc, chịu đựng, đeo, ôm, sanh sản, sinh lợi, đưa ra, giúp đỡ, tương trợ, giải bày, bày tỏ;*

Chữ **con trai - a son**^{H1121} chép trong câu trên, đó là chữ **בֶּן** - **ben**, số 1121 ra từ chữ **בָּנָה** - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con trai, đứa bé trai; để xây dựng, để làm nên, để lập nên, để thành lập, để thiết lập; để xây dựng lại, để duy trì, để phục hồi, để sanh sản con cái, để khiến cho người vợ không con trở thành mẹ của một gia đình thông qua những đứa con của người vợ lẽ;*

Chữ **đã rửa - hath taken**^{H622} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **אָפַח** - **acaph**, số 622 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hiểu được, nắm được, lấy lại, tiếp đón, tiếp đãi, công nhận, bỏ ra, tháo ra, thanh tẩy, loại bỏ sự sợ hãi, làm hết đau đớn, tập hợp lại;*

Chữ **xấu hổ - reproach**^{H2781} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **חֶרְפָּה** - **cherpah**, số 2781 ra từ chữ **חָרַף** - **charaph**, số 2778 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *điều sỉ nhục, sự sỉ nhục, điều đáng xấu hổ, sự khinh bỉ, sự khinh miệt, sự coi khinh, sự chế nhạo, sự báng bổ, sự lăng mạ, sự không tôn trọng;*

Chữ **Giô-sép - Joseph**^{H3130} chép trong câu trên, đó là chữ **יוֹסֵף** - **Yowceph**, số 3130 ra từ gốc **יָצַף** - **yacaph**, số 3254 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *“Đức Giê-hô-va đã thêm vào”, sự gia tăng, sự lớn thêm, sự làm lần nữa, sự gia nhập vào, sự kết hợp lại, sự hợp nhất, sự thêm nữa;*

Như ở phần trước chúng ta đã đề cập đến và nhận biết công việc của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đối với kế hoạch cứu chuộc loài người, mà chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm công việc này ngay từ khi người ta còn nằm trong bụng mẹ. Vì Đức Giê-hô-va thấy và biết linh hồn nào sẽ thật sự tin Ngài và sẽ vâng theo tiếng phán của Ngài và Ngài cũng biết ai là kẻ miệt nói tin Ngài, nhưng lòng thì lại cách xa Ngài. Giê-hô-va Đức Chúa Trời biết bằng cách nào và như thế nào để linh hồn người ta có thể noi theo tiếng phán của Ngài. Đức Giê-hô-va đã làm nên mọi sự và Ngài khiến những người được Ngài chọn đó được thấy những sự đã chép trong sách Sáng thế ký. Khi mắt của người tin Chúa thấy những sự chép trong Kinh-Thánh, thì Ngài nhận biết được ý tưởng của người đó trước những Lời đã chép đó và tùy theo lòng của người đó mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời hoặc sẽ mở trí cho người đó được hiểu, hoặc Ngài sẽ đóng lòng của người đó lại, khiến người đó không thể hiểu những sự mâu nhiệm đó, vì những sự đó là cơ nghiệp cứu rỗi, là của báu Nước Thiên đàng.

Khi người tin Chúa được nghe tiếng của Đức Giê-hô-va qua các lời giảng từ môi miệng của những người được Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ chọn và xúc dầu cho, thì đó là dấu hiệu Đức Thánh-Linh đã khiến

cho người đó nghe được tiếng của Ngài phán với linh hồn của người đó, và điều người đó phải làm, là lấy đức tin mà nhận lấy điều mình đã được nghe về các Lời chép đó là chép về mình, là thuộc về mình và cho sự sống của linh hồn mình và như vậy, điều gì đã xảy đến với Gia-cốp, cũng sẽ xảy đến với người ấy trong Lẽ thật.

Hê-bơ-rơ 4:1-4: **Vậy, đang khi còn có Lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kéo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những Lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận Lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là Lời thề Ta đã lập trong cơn thịnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài.**

Trở lại với Sáng thế ký 30:22 : **Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản.**

Người tin Chúa phải biết về cấu tạo của linh hồn loài người, được tạo nên Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, còn được gọi là Lẽ thật (1 Phi-e-rơ 1:23) và như vậy, cả Lê-a, Ra-chên, Xinh-ba và Bi-la đều đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng để tạo nên loài người, như Lời Chúa đã chép: **“là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.”** (Ê-phê-sô 4:24).

Vì tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này, mà loài người hết thấy thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời mà sự vinh hiển đó chính là sự sáng thật, là sự sống của loài người. Khi người tin Chúa đến với Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, thì Đức Thánh-Linh sẽ tùy theo sự trung tín và sự kính sợ Đức Giê-Hô-Va nơi người đó, mà từng bước một khiến cho linh hồn người được phục hồi những sự đã bị thiếu mất đó, mà trước hết là sự ban cho Lẽ thật (mà Lê-a là bóng), rồi tiếp đến là Luật pháp văn tự (mà Ra-chên là bóng). Đức Thánh-Linh cũng ban các ơn của Ngài, để khiến linh hồn người sẽ **nhờ các ơn đó mà thấy được chân giá trị**, là sự vinh hiển, là sự tốt đẹp của Lẽ thật (mà Xinh-ba là bóng), cùng ban cho **khả năng hiểu biết ý nghĩa thật** của Luật pháp văn tự (mà Bi-la là bóng).

Lời Chúa chép rằng: **Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản.**

Như phần trước chúng ta có đề cập đến sự suy nghĩ của những người tin Chúa mà chưa được tái sanh linh hồn mình, đã cho rằng, khi người ta đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình và khi người ta trung tín thờ phượng Chúa và đọc Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, thì sau một thời gian sẽ khiến cho linh hồn họ được tái sanh, được nên thánh và được cứu rỗi! Đó là vì những người đứng giảng cho những người đó đã dạy họ rằng, khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ, thì linh hồn đã được tái sanh và họ đã được nhận sự ban cho Đức Thánh-Linh rồi, vì thế cho nên họ không phải lo nghĩ điều gì khác ngoài việc trung tín nhóm lại thờ phượng Chúa và chờ đợi ngày Chúa Jê-sus trở lại để đón họ về thiên đàng!

Theo cách loài người xác thịt nghĩ thì việc Ra-chên cầu xin Đức Chúa Trời cho mình được sanh sản đó là điều đương nhiên đối với một người vợ sống trong một gia đình mà người chồng có tới bốn người vợ, thì việc sanh con cho chồng để giữ chồng cho mình là điều quan trọng. Thế nhưng Lời của Đức Chúa Trời là thần linh và sự sống, vì thế cho nên người tin Chúa phải hiểu Lời Đức Chúa Trời theo Lẽ thật, nghĩa là người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật để linh hồn mình được sống lại (tái sanh), hầu cho con mắt của linh hồn được thấy và được hiểu biết những sự mầu nhiệm giấu trong Lời văn tự của Kinh-Thánh.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng không bao giờ quên như loài người xác thịt, nên việc nhớ lại Ra-chên đây, là cách nói theo cách loài người xác thịt, vì khi người ta suy gẫm Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ thấy tư tưởng của linh hồn đó và tùy theo những tư tưởng của linh hồn đó mà Ngài quyết định cho linh hồn đó được hiểu, hoặc không được hiểu Lời Chúa, như Kinh-Thánh đã chép.

Châm ngôn 8:17-21: **Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ.**

Trong xác thịt thì Lê-a và Ra-chên là hai người nữ cùng được gả cho Gia-cốp, nhưng theo Lẽ thật thì Lê-a và Ra-chên đều thuộc về linh hồn loài người từ lúc ban đầu trong Đức Chúa Trời, vì cấu tạo sự sống của loài người được tạo nên bởi Lời Đức Chúa Trời mà Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật, mà trong muôn vật được tạo nên bằng Lời của Đức Chúa Trời đó có loài người (linh hồn). Khi A-đam

phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và vì tội lỗi đó mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn, thì sự chết đã vào trong loài người hết thảy, nghĩa là A-đam và Ê-va phải hư mất đời đời. Nhưng dòng dõi ra từ A-đam bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nghĩa là ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người đã thiếu mất sự sáng, và sự sống của linh hồn loài người giống như một văn phòng luật sự đã có đăng ký với chính phủ về địa chỉ nơi làm việc, nhưng vị luật sư, chủ của văn phòng đó đã bị bệnh nặng, không thể hoạt động tại văn phòng đó vậy. Văn phòng đó được gọi là hữu danh nhưng vô thực, cho đến khi nào vị luật đó được phục hồi sự sống mình, cùng được phục hồi mọi sự thuộc về chức vụ của mình, thì văn phòng đó mới có thể hoạt động theo đúng chức năng của nó.

Vì mục đích loài người được dựng nên là một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va, mà ý nghĩa của danh thầy tế lễ đây không phải là để cầu thay cho kẻ phạm tội, nhưng là giáo sư luật, là người thông thạo Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà sự thông thạo Luật pháp đó sẽ giúp cho những giáo sư luật đó không vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Theo trình tự của sự cứu chuộc loài người, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã khiến cho Gia-cốp (là bóng về linh hồn người tin Chúa) được sở hữu Lê-a và Xinh-ba, là bóng về Lẽ thật và ân tứ thuộc linh giúp cho linh hồn người tin Chúa hiểu biết Lẽ thật, mà sự hiểu biết Lẽ thật đó là nền tảng của sự sanh sản bông trái cho sự sống lại của linh hồn, mà sự Gia-cốp nhờ Lê-a và Xinh-ba mà có được những người con đầu tiên của mình là **Ru-bên, Si-mê-ôn, Lê-vi** và **Giu-đa**, đó là bóng về sự phục *khả năng nhìn, khả năng nghe, thành lập đức tin* và phục hồi *chức năng nói*, để công bố Lời Đức Chúa Trời, hầu cho quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ trực tiếp chiếu sáng linh hồn mình, cùng thắp sáng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người đó, nghĩa là linh hồn được phục hồi sự sống. Tiếp theo sự phục hồi sự sống của linh hồn là sự phục hồi các chức năng liên quan đến mục đích sống của linh hồn ở trước mặt Đức Chúa Trời, mà các con trai do Xinh-ba, Bi-la sanh cho Gia-cốp, hay có thể nói là nhờ *các ơn* của Đức Thánh-Linh ban cho mà các chức năng thuộc về linh hồn người tin Chúa được phục hồi, mà tên của các con trai của Gia-cốp được sanh bởi Xinh-ba (**Gát** và **A-se**), cùng hai con trai sanh bởi Bi-la (**Đan** và **Nép-ta-li**), tiếp đến là Lê-a tiếp tục sanh con cho Gia-cốp (**Y-sa-ca, Sa-bu-lôn** và **Đi-na**) đó là bóng.

Như vậy, nói theo Lẽ thật thì linh hồn của người tin Chúa (mà Gia-cốp là bóng) khi đã được phục hồi với đầy đủ các chức năng, các khả năng thuộc về sự sống của linh hồn, thì tiếp đến là công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ làm thành điều Ngài đã định cho Gia-cốp, tức là cho linh hồn loài người.

Giê-rê-mi 31:33: Đức Giê-hô-va phán: Đây là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta.

Lời Chúa chép: sau những ngày đó - After^{H310} those^{H1992} days^{H3117}.

Chữ **những ngày - days**^{H3117} chép trong câu 33 trên, đó là chữ **יָמִים** - **yôm**, số 3117 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thời gian, thời kỳ, thời đại, tuổi trưởng thành, hạn định, thời gian được xác định liên quan đến kế hoạch, liên quan đến sự đã được chỉ định;*

Đây là Lời tri thức của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời về một thời kỳ, chính Ngài sẽ đặt Lẽ thật vào trong lòng (linh hồn) và trong bụng (tâm trí) của những người được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Ngài đã phán về mục đích của việc Ngài ban Luật pháp đó cho dân Y-sơ-ra-ên ấy là để cứu chuộc linh hồn họ, nếu họ vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài. Nhưng bởi sự vô tín, cứng lòng và sự hay chết của xác thịt những người mang danh chức thầy tế lễ, đã khiến cho quyền phép của Luật pháp đó bị hãm ép, không thể giải cứu được linh hồn của dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật, là làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà Ngài đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó, sẽ đem lại sự giải cứu, giải phóng và giải thoát linh hồn người ta ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, mà sự làm chứng đó không phải chỉ là rao giảng, mà là làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán các Lời tri thức này, ấy là Ngài nhắc lại điều Ngài đã làm cho Gia-cốp, đó là Ngài đã làm theo thứ tự của sự phục hồi mọi sự thuộc về Gia-cốp (là bóng về linh hồn của người tin Chúa), đó là **“Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta.”** (Câu 33)

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đặt Luật pháp của Ngài vào trong bụng người ta như thế nào ?

Câu trả lời đã được ban cho trong Sáng thế ký 30:22: **Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản.**

Bản King James version chép: ²² **And God**^{H430} **remembered**^{H2142} **Rachel**^{H7354}, **and God**^{H430} **hearkened**^{H8085} **to her, and opened**^{H6605} **her womb**^{H7358}.

Có nghĩa là: **Đức Chúa Trời nhớ lại (tiêu chuẩn, mục đích, mục tiêu) của Ra-chên và Đức Chúa Trời đã lắng nghe và chấp nhận lời cầu xin của nàng mà mở tử cung của Ra-chên.**

Chữ **Ra-chên - Rachel**^{H7354} chép trong câu 22 trên, đó là chữ đó là chữ רַחֵל - Rachel, số 7354 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **con cừu cái, cái quý nhất của mình, cuộc hành trình, chặng đường, quãng đường;**

Chữ **nhớ lại - remembered**^{H2142} chép trong câu 22 trên, đó là chữ זָכַר - zakar, số 2142 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đánh dấu, đặt tiêu chuẩn, đặt mục tiêu, đặt mục đích để được công nhận, để được chấp nhận; nhớ lại, ghi nhớ, đề cập đến;**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không quên, nhưng Ngài làm đúng theo kỳ hạn mà Ngài đã lập thành trước cho kế hoạch cứu chuộc loài người, đó là đến kỳ linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi, thì Đức Giê-Hô-Va sẽ mở lòng, mở trí cho linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi sự sống, khiến cho linh hồn đó nghe được và hiểu được ý nghĩa của Luật pháp (mà Ra-chên là bóng về Luật pháp văn tự).

Nếu tử cung của người nữ có thể tiếp nhận hạt giống của người nam và nuôi dưỡng hạt giống đó trong tử cung mình, cho đến kỳ đã định mà bông trái của người nam đó sẽ được sanh ra từ tử cung của người nữ thể nào, thì cũng một nguyên tắc đó, khi Lời của Đức Chúa Trời được công bố ra và tai của người tin Chúa nghe được và hiểu được và giữ các Lời đó trong lòng và trong trí mình, thì các lời đó, là hạt giống không hề hư nát, sẽ nảy chồi mọc lên trong lòng những người đã tiếp nhận các Lời đó mà sanh trái theo ý muốn của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời sẽ gia thêm các Lời đó và làm cho đầy đầy đất qua môi miệng được công bố ra vậy.

Chúng ta hãy xem Ra-chên nói gì về sự sanh con trai cho Gia-cốp: **Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi;**

Bản King James version chép: ²³ **And she conceived**^{H2029}, **and bare**^{H3205} **a son**^{H1121}; **and said**^{H559}, **God**^{H430} **hath taken**^{H622} **away my reproach**^{H2781}: Có nghĩa là: **Nàng thọ thai và sanh một con trai, và nói rằng: Đức Chúa Trời đã loại bỏ hết mọi sự sỉ nhục của tôi,**

Chữ **mở - opened**^{H6605} chép trong câu 22 trên, đó là chữ פָּתַח - pathach, số 6605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **mở rộng ra, nơi lỏng ra, tháo ra, cởi ra, mở nút, giải phóng, làm cho thông suốt, làm cho được tự do; để khắc, để chạm, để đục, biểu lộ ra từ phía trong, khai thông,**

Chữ **tử cung - womb**^{H7358} chép trong câu 22 trên, đó là chữ רַחֵם - rechem, số 7358 ra từ chữ רַחֵם - racham, số 7355 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tử cung, dạ con, (bóng về trung tâm của lòng người), tình yêu sâu sắc, lòng thương xót, lòng trắc ẩn, để bày tỏ lòng trắc ẩn, để bày tỏ sự nhân từ;**

Chúng ta đã biết Ra-chên là bóng về Luật pháp văn tự chép trong Kinh-Thánh, vậy thì khi Ra-chên lại nói rằng mình bị xấu hổ và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ này là có nghĩa gì ?

Câu trả lời đó là, chính sự vô tín, sự cứng lòng, sự kiêu ngạo, sự thiếu hiểu biết cùng với sự không có lòng kính sợ Đức Giê-Hô-Va của những người mang danh là người tin Chúa, mang danh là người giảng Lời Chúa đã khiến Luật pháp của Đức Chúa Trời ra sự nói dối và bị nói phạm trong các dân ngoại.

Giê-rê-mi 8:8-12: Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Ê-xê-chi-ên 22:26: Các thầy tế lễ nó phạm luật pháp Ta, và làm dơ vật thánh Ta; chẳng phân biệt cái gì là thánh, cái gì là tục; chẳng khiến người ta phân biệt cái gì là ô uế, cái gì là tinh sạch; nhắm mắt

chẳng xem các ngày sa-bát Ta, và Ta bị nói phạm giữa chúng nó.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng biết và làm chứng đã biết trước những sự này, nên trong sự mưu luận mà Ngài khiến cho điều này xảy đến với Ra-chên, là người hình bóng về Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã khiến cho Ra-chên kinh nghiệm được trong cuộc sống thuộc thể, khi một người vợ mà lại không thể sanh con cái cho chồng, thì thật là một sự nhục đối với người nữ đó. Thế nhưng trong lẽ thật thì khi linh hồn của những người mang danh là người tin Chúa, mà lại không sở hữu được quyền phép như Lời Đức Chúa Trời đã chép, thì không phải là người đó bị sự nhục, dù có thể tự người đó lấy làm xấu hổ cho chính mình, nhưng thế gian sẽ nói phạm đến Danh Chúa, vì không có quyền phép như người ta đã rao giảng và như vậy, người ta sẽ không tin đến danh Chúa và không có đức tin nơi Lời của Đức Chúa Trời, mà nguyên nhân gây ra điều đó không phải bởi Lời của Đức Chúa Trời mà là bởi sự vô tín của những người mang danh là người tin Chúa, mang danh là người đứng giảng khiến linh hồn của những người đó không được phục hồi sự sống.

Khi Lời Chúa đã chép rằng: **Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản.** Thì điều đó không phải nói về Luật pháp vẫn tự không có quyền phép, mà là chức năng phân tích, chức năng nhận biết của linh hồn người ta (mà Gia-cốp là bóng) chưa được phục hồi, vì chữ **tử cung - womb**^{H7358} chép trong Sáng thế ký 30 câu 22, đó là chữ **רַחֵם** - **rechem**, số 7358 ra từ chữ **רַחֵם** - **racham**, số 7355 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tử cung, dạ con, (bóng về trung tâm của lòng người), tình yêu sâu sắc, lòng thương xót, lòng trắc ẩn, để bày tỏ lòng trắc ẩn, để bày tỏ sự nhân từ;**

Chúng ta cần phải nhắc lại rằng, Lê-a, Xinh-ba, Ra-chên và Bi-la đều thuộc về Đức Thánh-Linh mà Đức Thánh-Linh là Đấng đã tạo nên linh hồn loài người bằng hơi thở của miệng Ngài, nghĩa là bằng Lời Đức Chúa Trời, vì thế cho khi nói Đức Giê-Hô-Va mở tử cung cho Ra-chên thì ấy là Ngài khiến cho linh hồn của người tin Chúa (mà Gia-cốp là bóng) được mở ra và hiểu được mà sanh bông trái cho linh hồn, tức là chức năng hiểu biết và phân biệt của linh hồn người ấy được phục hồi. Khi linh hồn người tin Chúa nhận biết giá trị của Luật pháp vẫn tự, thì người ấy sẽ tiếp nhận, vâng giữ lấy như tử cung tiếp nhận hạt giống của người nam vậy, đến kỳ hạt giống đó sẽ sanh sản, mà sự sanh sản của Ra-chên đó là bóng.

Ra-chên sanh một con trai cho Gia-cốp và nàng đặt tên con trai đó là Giô-sép.

Chữ **thụ thai - conceived**^{H2029} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **הָרָה** - **harah**, số 2029 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thụ thai, động từ hiểu được, có quan điểm, nhận thức được, thai nghén ở trong lòng;**

Chữ **sanh - bare**^{H3205} chép trong câu 23 trên, đó là chữ **יָלַד** - **yalad**, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **mang, vắc, chịu đựng, đeo, ôm, sanh sản, sinh lợi, đưa ra, giúp đỡ, tương trợ, giải bày, bày tỏ;**

Chữ **con trai - a son**^{H1121} chép trong Sáng thế ký 30 câu 24, đó là chữ **בֵּן** - **ben**, số 1121 ra từ chữ **בָּנָה** - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **con trai, đứa bé trai; để xây dựng, để làm nên, để lập nên, để thành lập, để thiết lập; để xây dựng lại, để duy trì, để phục hồi, để sanh sản con cái, để khiến cho người vợ không con trở thành mẹ của một gia đình thông qua những đứa con của người vợ lẽ;**

Chúng ta sẽ hiểu ý nghĩa của sự Ra-chên sanh con trai này như thế nào?

Ra-chên là bóng về Luật pháp vẫn tự chép trong Kinh-Thánh, nên khi người tin Chúa lấy sự hiểu biết về giá trị của Luật pháp vẫn tự của Đức Chúa Trời mà vâng giữ và tuân theo Luật pháp đó, thì trong thân thể xác thịt của người ấy sẽ không có một sự thay đổi nào về sức khoẻ hay là về hình dáng, nhưng trải qua một thời gian ngày qua ngày mà những người khác sẽ thấy được sự khác biệt, đó là sự thay đổi về thái độ, về lời nói, về những công việc mà người ấy đã làm, cùng cách sống và sinh hoạt của người ấy (khi đã tiếp nhận và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời), là điều mà trước khi linh hồn người ấy được phục hồi sự sống (tái sanh), người đó đã không thể có được những sự như vậy. Đó chính là công hiệu về quyền phép của Lẽ thật, mà Đức Thánh-Linh khiến cho linh hồn người ấy yêu mến Luật pháp vẫn tự của Đức Chúa Trời, như có chép:

Rô-ma 8:1-14: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tội khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải

làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân có tội lỗi, mà thần linh sống nhân có sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.

Sự sanh ra đây có nghĩa là *sự mang, sự vác, sự chịu đựng, sự đeo, sự ôm ấp, sự sanh sản, sự sinh lợi, sự đưa ra, sự giúp đỡ, sự tương trợ, sự giải bày, sự bày tỏ*;

Khi người tin Chúa chấp nhận, vâng giữ và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời thì chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ hằng ngày gánh nặng của chúng ta, mà gánh nặng đó là sự yếu đuối, sự hay chết của bản ngã xác thịt mà linh hồn chúng ta phải mang. Thời gian người tin Chúa hằng ở trong Lời của Đức Chúa Trời, thì những gánh nặng (tức là những sự lo lắng) đó sẽ được cất đi, vì khi chúng ta làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì tội lỗi sẽ được bôi xóa, các xiềng xích của tội lỗi được tháo bỏ, bức tường ngăn cách giữa linh hồn và tâm trí của chúng ta cũng bị phá đổ, bấy giờ Đức Thánh-Linh sẽ khiến cho người bề trong (linh hồn) và người bề ngoài (thân thể xác thịt) hiệp làm một để hầu việc Đức Chúa Trời, ứng nghiệm điều mà Ra-chên đã nói rằng: **“Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi;”**

Chữ **đã rửa** - **hath taken**^{H622} chép trong Sáng thế ký 30 câu 23, đó là chữ **𐤇𐤒𐤍**- **acaph**, số 622 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự hiểu được, sự nắm được, sự lấy lại, sự tiếp đón, sự tiếp đãi, sự công nhận, sự bỏ ra, sự tháo ra, sự thanh tẩy, sự loại bỏ sự sợ hãi, sự làm hết đau đớn, sự tập hợp lại*;

Chữ **xấu hổ** - **reproach**^{H2781} chép trong Sáng thế ký 30 câu 23, đó là chữ **𐤇𐤒𐤍**- **cherpah**, số 2781 ra từ chữ **𐤇𐤒𐤍**- **charaph**, số 2778 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *điều sỉ nhục, sự sỉ nhục, điều đáng xấu hổ, sự khinh bỉ, sự khinh miệt, sự coi khinh, sự chế nhạo, sự báng bổ, sự lăng mạ, sự không tôn trọng*;

Bây giờ chúng ta cùng đến với ý nghĩa của chữ **Giô-sép**, tên con trai thứ mười một của Gia-cốp.

Chữ **Giô-sép** - **Joseph**^{H3130} chép trong Sáng thế ký 30 câu 24, đó là chữ **𐤅𐤓𐤕**- **Yowceph**, số 3130 ra từ gốc **𐤅𐤓𐤕**- **yacaph**, số 3254 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **“Đức Giê-Hô-Va đã thêm vào”**, *sự gia tăng, sự lớn thêm, sự làm lẫn nữa, sự gia nhập vào, sự kết hợp lại, sự hợp nhất, sự thêm nữa*;

Trong đêm Gia-cốp nằm ngủ giữa nơi đồng vắng thuộc xứ Lu-xơ (có nghĩa là *cây hạnh*) trên con đường đi đến với La-ban, Đức Giê-Hô-Va đã lập Giao-ước với Gia-cốp và Ngài đã phán với Gia-cốp rằng: **“Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước. Nay, Ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng ngươi.”**(Sáng thế ký 28:13-15)

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập Giao-ước với Áp-ra-ham và với Y-sác, tổ phụ của Gia-cốp và Ngài đã và tiếp tục làm thành điều Ngài đã hứa, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ gia thêm mọi sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời cho những người nào sẽ tin cậy nơi Danh Ngài, yêu mến Ngài và tuân theo các mạng lệnh của Ngài và Đức Chúa Jêsus Christ cũng đã phán Lời của sự Giao-ước này đối với hết thảy những người nào sẽ tin cậy nơi Danh Ngài và làm theo Lời của Ngài.

Ma-thi-ơ 6:33: **Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.**

Khi Gia-cốp ra khỏi nhà cha mình, là Y-sác, để đi đến nơi của La-ban, người chỉ có một cây gậy mà thôi, nghĩa là khi người tin Chúa vâng theo Lời Đức Chúa Trời mà đến với Đức Thánh-Linh, thì linh hồn người đó chỉ có một thứ duy nhất người ấy nắm giữ cho mình, đó là linh hồn người ấy ra từ Đức Chúa Trời, ngoài ra người không có chi hết, vì tội lỗi của A-đam đã khiến người ấy thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Nhưng khi người ấy đến với Đức Thánh-Linh (mà La-ban là bóng) và khi người ấy chọn việc sở hữu Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh làm sản nghiệp mình (mà sự Gia-cốp yêu Ra-chên đó là bóng), thì Đức Thánh-Linh sẽ đã người tùy theo lòng người ao ước. Nhưng như La-ban đã làm vượt sức trí tưởng của Gia-cốp, đó là La-ban đã gả Lê-a, con gái lớn của La-ban, cùng ban Xinh-ba cho theo hầu Lê-a nữa, rồi sau đó La-ban cũng gả Ra-chên, con nhỏ (con út) của La-ban, cùng ban Bi-la cho theo hầu Ra-chên nữa, điều đó có nghĩa bóng về việc Đức Thánh-Linh sẽ ban các ơn của Ngài cho linh hồn người tin Chúa nào đã tin cậy vào Lời của Đức Chúa Trời (được chép trong Kinh-Thánh) mà đến với Ngài, hầu cho linh hồn của người đó sẽ nhờ quyền phép của những sự ban cho của Đức Thánh-Linh mà được phục hồi sự sống mình và đó là sự Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sửa soạn sẵn Nước Đức Chúa Trời cho những người nào yêu mến Lời của Ngài.

1 Cô-rinh-tô 2:9-16: Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài. Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa. Và, nếu không phải là thần linh trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một lẽ ấy, nếu không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời. Về phần chúng ta, chúng ta chẳng nhận lấy thần thể gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh bởi Đức Chúa Trời; chúng ta nói về ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan của loài người đã dạy đâu, song cậy sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thiêng liêng (*thuộc linh*) để giải bày sự thiêng liêng (*thuộc linh*). Và, người có tánh xác thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời; bởi chưng người đó coi sự ấy như là sự đồ dại, và không có thể hiểu được, vì phải xem xét cách thiêng liêng (*thuộc linh*). Nhưng người *thuộc linh* (But he that is spiritual) xử đoán mọi sự, và chính mình không bị ai xử đoán. Vì ai đã biết ý Chúa, đặng dạy dỗ Ngài? Nhưng phần chúng ta, thì có ý của Đấng Christ.

Chúng ta đang đối diện với Giao-ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với Gia-cốp và hết thảy những người vợ mà Gia-cốp đã nhận được từ La-ban cùng những người con mà Gia-cốp đã có được qua những người vợ mà người đã có được bởi La-ban đó, là công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm thành điều Ngài đã hứa với Gia-cốp rằng: **“Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ ngươi, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho ngươi và dòng dõi ngươi đất mà ngươi đang nằm ngủ đây. Dòng dõi ngươi sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thể gian sẽ nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà được phước. Nay, Ta ở cùng ngươi, ngươi đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem ngươi về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ ngươi cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng ngươi.”** (Sáng thế ký 28:13-15).

Những sự đã xảy đến với Gia-cốp là thật và chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm nên mọi sự đó cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nhưng những sự đó sẽ không xảy đến hết thảy những người nói mình tin Chúa, mà không làm theo Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh.

Hết thảy mọi người tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ đều sẽ được đối diện với những sự đã được chép trong Sáng thế ký và hết thảy mọi người tin Chúa đều sẽ được luyện lọc qua những sự đã được chép trong Kinh-Thánh, đặc biệt là sách Sáng thế ký. Nếu người tin Chúa bỏ qua những sự đã chép trong sách Sáng thế ký, thì người ấy giống như học ngôn ngữ mà không học để nhận biết mặt chữ cùng các nguyên tắc của ngôn ngữ vậy, người ấy không thể trở thành giáo viên, cũng như những người tin Chúa mà không có sự hiểu biết căn bản về ngôn ngữ của Kinh-Thánh, không nhận biết các nguyên tắc, các giềng mối của Kinh-Thánh, thì người ấy không thể nào làm thầy giảng Lời Đức Chúa Trời cho người khác được và nếu người ấy không nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh, linh hồn người ấy chưa được phục hồi sự sống mình, thì người ấy không thể làm được chức vụ thầy tế lễ nhà Vua và người ấy không phải là dân của Đức Chúa Trời.

Vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ gia thêm cho những người nào khát khát được làm con của Đức Chúa Trời, khao khát được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời, để thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm

thần và bằng Lẽ thật.

Chúng ta hãy xem sự công bình của Đức Chúa Trời đoán xét công bình cho dân của Ngài như thế nào.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-14: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trởi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, này là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lúa để của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo Danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lìa bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đặng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đằng đầu, chứ chẳng phải đằng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chứ chẳng hề ở dưới thấp.

Nhưng, những người nào xưng mình là dân của Đức Chúa Trời, mà không làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì cũng một nguyên tắc trên, Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ đoán xét những người đó theo Luật pháp công bình của Ngài, đó là Ngài sẽ gia thêm cho những người đó, không phải là những sự thuộc về phước hạnh, nhưng là gia thêm sự rửa sả cũng những sự tai vạ đến cuộc đời của những người đó.

Phục truyền luật lệ ký 28:58-68: Nếu người không cẩn thận làm theo các Lời của luật pháp này, ghi trong sách này, không kính sợ Danh vinh hiển và đáng sợ này là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, thì Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho người và dòng giống người những tai vạ lạ thường, lớn lao và lâu bền, những chứng độc bệnh hung. Ngài sẽ khiến giáng trên người các bệnh hoạn của xứ Ê-díp-tô mà người đã run sợ đó, và nó sẽ đeo dính theo người. Và lại, các thứ chứng bệnh và tai vạ không có chép trong sách luật pháp này, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ khiến giáng trên người, cho đến chừng nào người bị tiêu diệt đi. Số các người vốn đông như sao trên trời, nhưng vì không có nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nên chỉ sẽ còn lại ít. Hễ Đức Giê-hô-va lấy làm vui mà làm lành và gia thêm các người thể nào, thì Đức Giê-hô-va cũng sẽ lấy làm vui mà làm cho các người hư mất và tiêu diệt các người thể ấy. Các người sẽ bị truất khỏi xứ mà mình vào nhận lấy, và Đức Giê-hô-va sẽ tản lạc người trong các dân, từ cuối đầu này của đất đến cuối đầu kia; tại đó, người sẽ hầu việc các thần khác bằng cây và bằng đá mà người cùng tổ phụ người không hề biết. Trong các nước ấy, người không được an tịnh, bàn chân người không được nghỉ ngơi; nhưng tại đó Đức Giê-hô-va sẽ ban cho người một tấm lòng run sợ, mất mờ yếu, và linh hồn hao mòn. Sự sống người vẫn không chắc trước mặt người; ngày và đêm người hằng sợ hãi, khó liệu bảo tồn sự sống mình. Bởi cố sự kinh khủng đầy dẫy lòng người, và bị cảnh mắt người sẽ thấy, nên sớm mai người sẽ nói: Chớ chi được chiều tối rồi! Chiều tối người sẽ nói: Ước gì được sáng mai rồi! Đức Giê-hô-va sẽ khiến người đi tàu trở lại xứ Ê-díp-tô, bởi con đường mà trước ta đã nói: Người không thấy nó nữa; ở đó, người sẽ đem bán mình cho kẻ thù nghịch làm nô và tì, nhưng không có ai mua!